

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.350/2022/42.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. május 3. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta, és nyilvánosan kihirdette az alábbi

VÉGZÉST:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. szeptember 2. napján – a vádlott távollétében – kihirdetett 14.B.359/2020/78. számú ítéletét **hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja.**

A 2018. június 7. napjától 2018. június 8. napjáig őrizetben, 2018. június 9. napjától 2019. április 9. napjáig letartóztatásban volt, majd 2019. április 10. napjától 2021. december 10. napjáig bűnügyi felügyelet alatt állt, azt követően ismeretlen helyen tartózkodó, 2023. február 21. napjától átadási letartóztatásban, majd 2023. március 17. napjától 2023. március 20. napjáig őrizetben volt, azóta letartóztatásban lévő

Terhelt1 vádlott - aki város2-ben született, születési dátum. napján

anyja neve: név1

személyi azonosító okmányának száma: igazolványszám1

lakcíme: lakcim11

letartóztatását a megismételt eljárásra utasított bíróságnak a megismételt eljárásban a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig vagy – fellebbezés esetén – a Kúriának a letartóztatás tárgyában hozott határozatáig fenntartja.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. szeptember 2. napján – a vádlott távollétében – kihirdetett 14.B.359/2020/78. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt mint különös visszaesőt 10 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, megszüntette a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.B.10.671/2013/47. számú ítéletével kiszabott 3 év 6 hónap börtönbüntetésből engedélyezett feltételes szabadságot, és rendelkezett a vádlott által letartóztatásban és bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött idő beszámításáról. Az elsőfokú bíróság a vádlottól lefoglalt készpénzre és karórára vagyonelkobzást rendelt el, továbbá rendelkezett az egyéb bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

[2] Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, a védő elsődlegesen téves minősítés és részbeni megalapozatlanság miatt, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2022. november 17. napján kelt BF.708/2021/10. számú átiratában azt az álláspontot fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság olyan eljárási szabálysértést követett el, amely akadályát jelenti a büntetőügy érdemi felülbírálatának. Ez az eljárási szabálysértés abban nyilvánult meg, hogy az elsőfokú bíróság a 2022. május 13. napjára kitűzött tárgyalásra a vádlottat nem idézte meg hirdetményi úton. Mivel a vádlott idézése elmaradt, az elsőfokú bíróság olyan személy távollétében tartott tárgyalást, akinek a jelenléte kötelező lett volna. Ezt a Be. 608. § (1) bekezdés *d)* pontjában írt abszolút eljárási szabálysértést az elsőfokú bíróság nem észlelte, így nem is orvosolta. Mivel az ügyészség álláspontja szerint az eljárási szabálysértés a másodfokú eljárásban nem orvosolható, arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra.

[4] A védő fellebbezésének írásos indokolásában egyetértett az ügyészség hatályon kívül helyezésre irányuló indítványával. Ezen túl érdemben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság megalapozatlan tényállást állapított meg arra figyelemmel, hogy nem Terhelt1 vádlott vallomását vette alapul, amelyet – a védő álláspontja szerint – a kihallgatott tanúk vallomásai nem cáfoltak meg. Hangsúlyozta, hogy ebben a vádlott magáénak ismerte el a kannabiszt, de elismerte azt is, hogy tudott arról, miszerint a tárolóban talált kábítószer az általa „tanú9ként” megjelölt személyé. A védő részletesen elemezte a tanúvallomásokat, és levezette azt, hogy egyik sem alkalmas a vádlott szavahihetőségének kétségbe vonására. tanú1 tanú vallomása kapcsán arra mutatott rá, hogy a tanú több tényre is eltérő tartalmú vallomást tett, és ezeket az ellentmondásokat nem magyarázta meg, így a szavahihetősége kétséges. Összességében a védő arra tett indítványt, hogy az ítéltábla a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés *c)* pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása büntetében állapítsa meg a vádlott bűnösségét, és a kiszabott büntetést mérsékelje.

[5] A vádlott felkutatására tett intézkedések a másodfokú eljárásban eredményre vezettek, ezért az ítéltábla a Be. 752. § (1) bekezdése alapján tárgyalást tűzött ki, azon a vádlottat kihallgatta, és ismertette a vádlott távollétében tartott tárgyalás anyagának lényegét.

[6] A másodfokú bíróság által tartott tárgyaláson előadott perbeszédében az ügyész fenntartotta az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványát azzal kiegészítéssel, hogy az is eljárási szabálysértésnek minősül, ha az elsőfokú bíróság a távollétes eljárásra irányuló ügyészi indítvány beszerzése előtt gondoskodik a vádlott hirdetményi idézésről.

[7] A védő perbeszédét az írásban benyújtott fellebbezésével lényegében egyező tartalommal adta elő. A tárgyalás alapján kiegészítette azzal, hogy a vádlott megjelölte „tanú9” személyét és elérhetőségét, így az elsőfokú ítélet azon érve megdőlt, amely szerint a vádlott azért nem szavahihető, mert nem közölte ezeket az adatokat.

[8] Terhelt1 vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a büntetés enyhítését kérte.

[9] Az ügyészségnek az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezése más okból eredményre vezetett.

[10] A vádlott és a védő fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást támadta, így a Be. 590. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság által végzett felülbírálat terjedelme teljes volt, vagyis az kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására is. A Be. 750. § (4a) bekezdése szintén az elsőfokú ítélet teljes körű felülbírálatát alapozza meg.

[11] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok szinte maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási hibát – szemben az ügyészség álláspontjával – nem vétett.

[12] Az ügyiratok tartalma alapján megállapítható, hogy a 2021. augusztus 25. napjára kitűzött előkészítő ülésen és az azt követően nyomban megtartott tárgyaláson a vádlott jelen volt, így őt a 2021. december 1. napjára kitűzött tárgyalásra az eljáró bíró szóban, a távolmaradás törvényes következményeire történt figyelmeztetés mellett megidézte. A 2021. december 1. napjára kitűzött tárgyaláson a vádlott jelen volt, azonban a védő távolmaradása miatt azt el kellett halasztani. A 2022. február 25. napjára kitűzött tárgyalásra az elsőfokú

bíróság ismét szóban, a távolmaradás törvényes következményeire történt figyelmeztetés mellett idézte meg a vádlottat.

[13] A bűnügyi felügyelet végrehajtását ellenőrző rendőrkapitányság 2022. február 8. napján tájékoztatta a törvényszéket arról, hogy Terhelt1 vádlott jelentkezési kötelezettségének 2021. december 10. napja óta nem tesz eleget. A törvényszék megkeresésére a rendőrkapitányság lakcímellenőrzést hajtott végre, majd 2022. február 18. napján tájékoztatta a törvényszéket arról, hogy a vádlott tartózkodási helyén és telefonszámán nem érhető el, ezért vele szemben körözést rendeltek el. Az elsőfokú bíróság 2022. február 21. napján kibocsátotta a vádlottal szemben az elfogatóparancsot.

[14] A 2022. február 25. napjára kitűzött tárgyalást az elsőfokú bíróság a vádlott jelenléte nélkül tartotta meg, azonban ezzel nem követett el eljárási szabálysértést. Ugyanis a vádlott idézése erre a tárgyalásra a 2021. december 1. napján szóban közölt idézésre figyelemmel szabályszerű volt, és mivel távolmaradását nem mentette ki, alkalmazható volt a Be. 429. § (3) bekezdése, amely szerint a tárgyalást a szabályszerű idézés ellenére meg nem jelent, szabadlábban lévő vádlott távollétében is meg lehet tartani, a bizonyítási eljárást azonban nem lehet befejezni. Az elsőfokú bíróság ez utóbbi kötelezettségének is eleget tett, a megjelent tanúk kihallgatását követően a tárgyalást elnapolta. A teljesség érdekében ki kell térni arra is, hogy ezen a tárgyalási határnapon a távollétes eljárás feltételei még nem álltak fenn, mivel az elfogatóparancs kibocsátása óta 15 nap még nem telt el, így az ügyész sem tudta előterjeszteni a megfelelő indítványokat. Tehát ezen a napon az elsőfokú bíróság még nem a Be. CI. Fejezete szerinti külön eljárásban járt el, így a vádlott hirdetményi idézésére sem volt szükség, az elsőfokú bírósági tárgyalás általános szabályai szerint pedig nem volt akadálya a tárgyalás megtartásának.

[15] A törvényszék 2022. március 21. napján adott utasítást a vádlott hirdetményi úton történő idézésére a következő határnapra, és ezzel együtt tájékoztatta az ügyészt arról, hogy a vádlottal szemben kibocsátott elfogatóparancs nem vezetett eredményre. Az idézésről szóló hirdetményt 2022. március 24. napján rögzítették az OBH Országos Közhiteles Nyilvántartások rendszerében, annak alapján az idézést 2022. április 8. napjával kell kézbesítettnek tekinteni. A hirdetmény a Budapest Főváros XIV. Kerület Zuglói Önkormányzata hirdetőtábláján 2022. március 23. napján került kifüggesztésre. Az ügyész 2022. március 30. napján indítványozta a távollétes eljárás lefolytatását Terhelt1 vádlottal szemben. Mivel a 2022. május 13. napján megtartott tárgyalásra a törvényszék hirdetményi úton szabályszerűen megidézte a vádlottat, a kézbesítés és a tárgyalás megtartása között a nyolc napos tárgyalási időköz is eltelt [Be. 510. § (5) bekezdés], továbbá a tárgyalás előtt a törvényszék beszerezte a távollétes eljárás megtartására irányuló ügyészi indítványt is [Be. 749. § (1) bekezdés], ezen a napon szabályszerű tárgyalást tartott a vádlott távollétében.

[16] Az elsőfokú bíróság eljárása akkor lett volna tökéletesen perrendszerű, ha a tárgyalásra szóló idézés hirdetményi kézbesítésére a távollétes eljárás lefolytatására irányuló ügyészi indítvány beszerzését követően adott volna utasítást. Ugyanis a távollétes eljárás alapfeltétele az ügyészi indítvány, ennek hiányában a bíróság nincs abban a helyzetben, hogy

a tárgyalás megtartásáról rendelkezzen, ennek folytán pedig a hirdetményi idézés kiadása is idő előtti. Ez azonban csupán relatív eljárási szabálysértést jelent, ugyanis a tárgyalás napján már rendelkezésre állt az ügyészi indítvány és a vádlott hirdetményi idézése is szabályszerűen megtörtént.

[17] A Kúria Bfv.380/2021/7. számú határozata szerint a távollétes eljárás szabályainak megsértése akkor eredményezi a Be. 608. § (1) bekezdés *d)* pontjában meghatározott abszolút eljárási szabálysértést, ha a bíróság elfogatóparancs kibocsátása, illetve az erre irányuló ügyészi indítvány nélkül tér át a külön eljárásra; ha a bíróság nem várja meg, hogy a törvényben meghatározott tizenöt nap alatt eredményre vezet-e az elfogatóparancs, és az ügyészséget ezen határidő letelte előtt hívja fel a távollétes eljárás lefolytatása tárgyában történő indítvány megtételére; vagy ha a Be. CI. Fejezetében meghatározott külön eljárás lefolytatására irányuló ügyészi indítvány birtokában kitűzött tárgyalásra a terheltet nem idézi meg hirdetményi úton. Jelen ügyben a törvényszék ilyen hibát nem vétett, az általa megvalósított eljárási szabálysértés pedig nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására.

[18] Eljárási szabálysértést követett el az elsőfokú bíróság tanú tanú kihallgatása során. A kihallgatás kezdetén az eljáró bíró kérdések útján igyekezett tisztázni, hogy a tanúval szemben korábban kábítószer birtoklása vétsége miatt megindult büntetőeljárás hogyan zárult le. A tanú válaszából az derült ki, hogy részt vett az elterelésen, és az eljárás „felmentéssel” befejeződött. Az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen járt el akkor, amikor ezeket a körülményeket feltárta, azonban a tanú nyilatkozata alapján nem lehet minden lényeges tényt tisztázni, ehhez a tanúval szemben indult büntetőeljárás megszüntetéséről szóló végzés beszerzése is szükséges. Ebből derül ki ugyanis az eljárás megszüntetésének pontos jogcíme, ami nélkül nem lehet eldönteni, fennáll-e Be. 172. § (2) bekezdésében szabályozott valamelyik körülmény. Ezeknek az okiratoknak a beszerzését az elsőfokú bíróság elmulasztotta.

[19] További problémaként azonosítható, hogy a tanú nyilatkozata alapján a tanúzási figyelmeztetés nem mindenben felelt meg a törvényi rendelkezéseknek. Az elhangzott, hogy a tanúvallomást akkor is meg lehet tagadni, ha olyan bűncselekmény elkövetésével vádolná a tanú magát vagy hozzátartozóját, ami miatt az eljárást vele szemben megszüntették, vele szemben feltételes ügyészi felfüggesztést alkalmaztak, vagy büntetőjogi felelősségét már jogerősen elbírálták. A figyelmeztetés azonban nem terjedt ki arra a tanú esetében releváns szabályra, hogy a tanúvallomást nem tagadhatja meg az, aki a kérdésre adott válaszával önmagát olyan bűncselekmény elkövetésével vádolná, amely miatt vele szemben az eljárást büntethetőséget megszüntető ok miatt szüntették meg [Be. 172. § (2) bekezdés *b)* pont]. Mivel a sikeres elterelés a Btk. 180. § (1) bekezdése szerint büntethetőséget megszüntető ok, az erre alapított eljárásmegszüntetés esetén a tanú nem tagadhatja meg a vallomástételt akkor sem, ha önmagát bűncselekmény elkövetésével vádolná.

[20] Tehát a törvényszék eljárása akkor lett volna maradéktalanul törvényes, ha a figyelmeztetés ez utóbbi rendelkezésre is kiterjed. Ez az eljárási szabálysértés azonban nem

volt kihatással az eljárás lefolytatására, mivel a tanú önmagát terhelő adatokat közölt vallomásában, így a hiányos figyelmeztetés nem befolyásolta a vallomást tartalmát.

[21] A fenti eljárási hibákat leszámítva mind az elsőfokú bírósági eljárás általános szabályait, mind a távollétes külön eljárás speciális szabályait betartva folytatta le az eljárást. Erre figyelemmel az ügyésznek a feltétlen eljárási szabálysértésre alapított hatályon kívül helyezésre irányuló indítványa nem vezetett eredményre, azonban az elsőfokú ítélet egyéb okból történő hatályon kívül helyezése indokolt volt.

[22] Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének a lehetséges körben eleget tett, amely során a vádlott védekezésére is figyelemmel volt, azt – a vádlott távolléte folytán rendelkezésére álló rendkívül szűk mozgástér kihasználásával – megkísérelte ellenőrizni. Ennek során a vádlott vallomásából indult ki, amely azonban elnagyolt és számos releváns tény, így elsősorban „tanú9” személyét illetően, homályos és konkrétumokat nélkülöző volt. A vádlott a bizonyítási eljárás nagyobb részén nem volt jelen, így észrevételt nem tett a bizonyítékokra, és a tanúkkal sem lehetett őt szembesíteni. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során azt állapította meg, hogy a beszerzett bizonyítékok kétséggé teszik a vádlott szavahihetőségét, így az őt terhelő tanú1 tanúvallomására kell alapítani a tényállást. Ennek a következtetésnek egyik hangsúlyos ténybeli alapja az volt, hogy a vádlott nem jelölte meg „tanú9” személyét, és e körben nem közölt értékelhető adatokat (elsőfokú ítélet [23] bekezdés).

[23] Ebben a helyzetben alapvető változás állt be a másodfokú eljárásban: a vádlott által a másodfokú tárgyaláson tett vallomás alapjaiban változtatta meg a rendelkezésre álló bizonyítékok rendszerét, ami szükségessé teszi a vádlotti védekezés hitelességének ismételt ellenőrzését.

[24] Terhelt1 vádlott ugyanis a másodfokú eljárásban tartott tárgyaláson vallomást tett, amelynek a lényege az volt, hogy a lakásában megtalált kokain tanú1é, a tárolóban megtalált kokain pedig tanú12-é volt. A vádlott tanú12-ről számos információt közölt: nevezett több ingatlanát is megjelölte, így egy lakás22 lakást és egy családi ház1 családi házat, és említést tett arról is, hogy tanú12 telefonszáma a tőle lefoglalt telefonban elmentésre került „V” néven. Vallomása szerint tanú12 kábítószer-kereskedelemből élt, és a tárolót is kábítószer tárolása céljából vette tőle bérbe. A bérleti jogviszony kezdetére a másodfokú tárgyaláson nem tudott pontos időpontot megjelölni, de vallomása szerint már a börtönbe vonulása, vagyis 2015 előtt bérelte tőle tanú12. A kokaint 2018 után helyezte el ott tanú12, ekkor a vádlott is jelen volt, ő nyitotta ki neki az ajtót. A lakásban talált kokain tekintetében fenntartotta az eljárás korábbi szakaszában tett vallomását, vagyis hogy tanú1 helyezte el oda a kábítószer. Ezt kiegészítette azzal, hogy a lakást is használta tanú1, illetve, hogy a betárolt kokainból néha elvitt egy-egy adagot.

[25] A vádlott a másodfokú tárgyaláson a Google Térkép Utcakép (Street View) alkalmazás segítségével azonosította az említett ingatlant a családi ház1 családi házban. A másodfokú bíróság ez alapján a Belügyminisztérium által vezetett Központi Személyiadat- és Lakcímnnyilvántartásból lekérdezte az erre a címre bejelentett személyeket, akik között a vádlott által megjelölt tanú12 nevű személy is feltüntetésre került. A személynyilvántartóból kinyomtatott fénykép alapján a vádlott azonosította az általa hivatkozott személyt.

[26] Arra a kérdésre, hogy miért nem jelölte meg korábban „tanú9” személyét, Terhelt1 vádlott azt a választ adta, hogy tanú12 sokat segített neki, kifizette az anyja nevén levő lakáshitelt, és védőt is biztosított a számára, ezért nem akarta „feldobni”. Miután azonban szembesült az elsőfokú ítéletben kiszabott szabadságvesztés tartamával, úgy döntött, hogy „nem fog más helyett tíz évet ülni”. Vallomása szerint korábban is jelezte az ügyészségnek, hogy tenne vallomást tanú12-re de mivel nem akartak vele egyezséget kötni, ezt akkor végül nem tette meg.

[27] A vádlott – a hamis vád törvényes következményeinek ismeretében – tanú12-t terhelő tényeket közölt vallomásában, amelyek tisztázása nem képzelhető el tanú12 tanúként kihallgatása nélkül, ezen túl a vádlott védekezése közvetlen összefüggést mutat a korábban kihallgatott tanúk vallomásaival is. A tároló használati viszonyaira nyilatkozott az elsőfokú eljárásban tanú2, tanú7, tanú8 és tanú5 is. A vádlott vallomása és a tanúvallomások között több tény tekintetében ellentmondások tárhatók fel, és a vádlott olyan új tényeket is közölt, amelyek hitelessége kizárólag az említett tanúk ismételt kihallgatása során tisztázhatók. Ez utóbbiak közül kiemelendő, hogy a vádlott vallomása szerint tanú8 és tanú5 közvetlen kapcsolatban állt tanú12-vel, tanú2 és tanú7 pedig – amennyiben a vádlott védekezése elfogadható – akár láthatta is őt a ingatlan10 ingatlanban.

[28] A vádlott és tanú12 közötti kapcsolat a vádlottól lefoglalt telefonok adattartalma alapján is rekonstruálható, illetve ezen adatok elemzése is alkalmas lehet a vádlott szavahihetőségének ellenőrzésére. Az ítéltábla csupán a rendelkezésére álló szűk keretek között tudta vizsgálni ezeket az adatokat, amely eredményeképpen azt állapította meg, hogy a vádlottól lefoglalt telefonokban nem volt megtalálható „V” néven elmentett kontakt. Azonban az további – szükség esetén igazságügyi informatikai szakértő bevonása útján történő – ellenőrzést igényel, hogy a mobileszközök adattartalmát rögzítő, az iratok közt kezelt merevlemezen fellelhető-e bármely, tanú12-vel összefüggésbe hozható adat, akár saját nevén, akár más néven, akár egyéb digitális adat (kép) formájában, illetve hogy a vádlott által akár mással folytatott kommunikációban feltárható-e bármilyen erre a személyre utaló adat. tanú12 tanúkénti kihallgatásával tisztázható, hogy milyen telefonszámot használt a vádbeli időszakban, az alapján is elemezhetők a vádlott telefonjairól rögzített adatok.

[29] Az ügyiratok tartalma alapján az állapítható meg, hogy a cím9 lakásban megtalált kokain hatóanyag-tartalmát nem méréssel, hanem becsléssel állapította meg a vegyész szakértő. A vádlotti védekezés eredményétől függően lehet anyagi jogi relevanciája ennek, hiszen a lakásban megtalált kábítószer – a szakértői becslés eredménye szerint – önmagában nem jelentős mennyiségű. Amennyiben a tárolóban és a lakásban megtalált kábítószer nem

egységes jogi értékelést nyernek, a lakásban lefoglalt kokain mennyiségének a minősítésre kiható jelentősége lehet.

[30] A védő helyesen mutatott rá arra perbeszédében, hogy a vádlott szavahihetőségére vont elsőbírői következtetést a vádlott vallomása alapján meg lehet kérdőjelezni. Ez a körülmény az ügyben beszerzett bizonyítékok teljes újraértékelését teszi szükségessé, ami a másodfokú eljárás kereteit meghaladná. Ugyanis a Terhelt1 vádlott által a másodfokú eljárásban tartott tárgyaláson előterjesztett védekezés ellenőrzése nem csupán tanú12 tanúként kihallgatását teszi szükségessé, hanem a korábban kihallgatott tanúk esetleges ismételt kihallgatását, az okirati bizonyítékok egy részének ismételt értékelését és az új bizonyítékokkal való összevetését, továbbá a vegyész szakértői vélemény lehetséges kiegészítését is. Vagyis az ítéltáblának lényegében a teljes bizonyítási eljárást meg kellett volna ismételnie. Ez alapján a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a vádlott által előterjesztett védekezésre figyelemmel a tényállás felderítetlenné vált [Be. 592. § (1) bekezdés b) pont], ami a Be. 610. §-a alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását tette szükségessé.

[31] Az ítéltábla a Be. 610. § (1) bekezdése alapján a megismételt eljárásra a következő iránymutatást adja:

[32] A bizonyítási eljárás keretében a vádlott által az eljárás korábbi szakaszaiban, és a másodfokú tárgyaláson tett vallomás hitelességét minden releváns bizonyíték bizonyítás anyagává tételével és értékelésével ellenőrizni kell. Ennek keretében alapvető jelentősége van tanú12 tanú kihallgatásának a vádlott által közölt tényekre.

[33] Indokolt esetben – akár igazságügyi informatikai szakértő bevonása útján – a vádlottól lefoglalt mobil eszközök adattartalmát rögzítő merevlemezről a vádlott és tanú12 kapcsolatára vonatkozó adatokat is ellenőrizni kell.

[34] tanú5 tanút ismét ki kell hallgatni, és tisztázni kell, hogy tanú12 és a vádlott között milyen kapcsolat volt, a tanú egyeztetett-e tanú12-vel ügyvéd1 ügyvéd meghatalmazásáról, milyen szerepet játszott tanú12 a vádlott anyja nevében levő kölcsön visszafizetésében, illetve hogy tanú12 használta-e a vádlott által bérelt tárolót. tanú2 és tanú7 szükség szerinti ismételt kihallgatásával lehet feltárni, hogy a tanúk találkoztak-e valaha tanú12-vel a ingatlan10 ingatlanban, a tanúk pontosan mi észlelhettek abból, ha valaki bement a vádlott által bérelt lakásba vagy a társasház garázsába. A tanúk kihallgatásának ez esetben ki kell terjednie a kérdéses tároló használatával kapcsolatos tényekre is, és nyilatkoztatni kell őket minden olyan körülményre, amelyekről – a vádlott védekezése szerint – tudomásuk lehetett (pl. a ingatlan10 lakás berendezése). tanú8 tanú ismételt kihallgatása sem mellőzhető arra, hogy neki volt-e kapcsolata tanú12-vel abban az időben, amikor a vádlott szabadságvesztés büntetését töltötte.

[35] Be kell szerezni a tanúl tanú ellen indult büntetőeljárás ügyiratából az eljárás megszüntető határozatot, és a megszüntetési jogcím pontos ismeretében kell dönteni arról, milyen figyelmeztetéseket kell a tanúval közölni. A tanút nyilatkoztatni kell a Terhelt1 vádlott védekezésben foglalt őt érintő tényekre, ellentét esetén el kell rendelni a tanú és a vádlott szembesítését. A vádlottól lefoglalt mobiltelefonokról rögzített adatok elemzését el kell végezni annak érdekében, hogy a vádlott és tanú¹² közötti kapcsolat részletei feltárhatók legyenek. A bizonyítási eljárás során feltárt tényektől függően dönteni kell abban a kérdésben is, hogy szükség van-e a vegyészszakértői vélemény kiegészítésére annak érdekében, hogy a tárolóban és a lakásban megtalált kábítószeresek pontos hatóanyag-tartalma külön-külön is rögzíthető legyen az ügydöntő határozatban.

[36] Mivel Terhelt1 vádlott a másodfokú eljárás során letartóztatásban volt, a Be. 602. §-a alapján az ítéltáblának döntenie kellett a kényszerintézkedésről is a hatályon kívül helyező végzésben.

[37] Az ítéltábla a vádlott letartóztatását a 2023. március 20. napján kelt és 2023. április 3. napján véglegessé vált 5.Bf.350/2022/29-I. számú határozatával rendelte el a másodfokú eljárás befejezéséig.

[38] Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése folytán az ügyészség által előterjesztett vádirat képezi az eljárás alapját. Ennek alapján pedig a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés elrendelésének a Be. 276. § (1) bekezdés *a*) pontjában írt általános feltétele fennáll. Az ügyiratok tartalma és a vádlottnak a másodfokú eljárásban tett nyilatkozatai alapján az is megállapítható, hogy a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés céljának eléréséhez a letartóztatás elrendelése szükséges, és az elérni kívánt cél más módon nem biztosítható [Be. 276. § (1) bekezdés *b*) pont] az alábbiak szerint:

[39] Ahogy azt az ítéltábla a letartóztatás elrendeléséről szóló döntésében részletesen bemutatta, Terhelt1 vádlott a bírósági eljárás tartama alatt a vele szemben elrendelt bünyügyi felügyelet magatartási szabályait megszegte, a bíróság engedélye nélkül ország²-be távozott, tartózkodási helyének megváltozását nem jelentette be, a továbbiakban a bírósággal sem személyesen, sem védője útján nem vette fel a kapcsolatot. Ezekben a tényekben értelemszerűen nem álltak be változások, így továbbra is arra kell következtetést vonni, hogy a vádlott az eljárás során megszökött, így a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés elrendelésének a Be. 276. § (2) bekezdés *a*) pont *aa*) alpontjában írt különös oka fennáll.

[40] Abban a tényben sem állhatott be változás, hogy Terhelt1 vádlott korábban több alkalommal állt már bíróság előtt. Őt kábítószer-kereskedelem büntette miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, és a vádiratban foglalt tényállás szerint az újabb bűncselekményt az ebből a büntetésből engedélyezett feltételes szabadság hatálya alatt követte el. A

bűncselekmény elkövetési ideje a hivatali vesztegetés büntette miatt indult büntetőeljárás hatálya alá esik. Ezekből a tényekből továbbra is megalapozott következtetés vonható arra, hogy szabadon hagyása esetén a vádlott újabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményt követne el, ezért esetében fennáll a bűnismétlés veszélye. Így a Be. 276. § (2) bekezdés c) pont *cb*) alpontjában írt különös feltétel is maradéktalanul megvalósult.

[41] Az ítéltábla korábbi határozatában megállapíthatónak látta a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés elrendelésének a Be. 552. § (2) bekezdésében írt különös okát is. Ennek a következtetésnek az alapját az adta, hogy Terhelt1 vádlottat az elsőfokú bíróság nem jogerősen 10 év fegyházbüntetésre ítélte. Ez a tény az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése folytán a továbbiakban nem rögzíthető, így a szökés, elrejtőzés veszélyére sem lehet megalapozott következtetést vonni a korábbi határozatban értékelt tények alapján.

[42] Az ítéltábla ismételten megvizsgálta azt a kérdést, hogy a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés alkalmazásával elérni kívánt célok milyen mértékű szabadságelvonást tesznek indokolttá. E körben továbbra is arra kell figyelemmel lenni, hogy a vádlott a bűnügyi felügyelet hatálya alatt hajtotta végre a szökést, így esetében kizárólag a személyi szabadság teljes elvonása alkalmas a kényszerintézkedés céljainak biztosítására. Az ítéltábla megállapította azt is, hogy Terhelt1 vádlott esetében a bűncselekmény jellegére (ti. különös visszaesőként emelt vádat ellene az ügyészség) és a büntetőeljárás alatt tanúsított magatartására figyelemmel a letartóztatásnak a Be. 277. § (4) bekezdés a) és e) pontjaiban írt különös feltételei fennállnak.

[43] Mindezek alapján az ítéltábla Terhelt1 vádlott letartóztatását fenntartotta, és annak tartamáról a Be. 602. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2023. május 3.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,
k.,

dr. Ignác György s. k.,

dr. Raczky Katalin s.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.350/2022/42. számú végzése Terhelt1 vádlott vonatkozásában 2023. május 3. napján véglegessé vált.

Budapest, 2023. május 3.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Takácsné Veres Tünde

bíróági ügyintéző